

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XXVIII > Ludzie starsi w moim życiu; ich godność i wpływ na moje życie

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Ludzie starsi są częścią życia dziecka od wczesnego dzieciństwa. Są to najczęściej babcia i dziadek, ale także sąsiedzi i znajomi w podeszłym wieku. Ich wartość w życiu dziecka jest nieoceniona. Dziadkowie często uczestniczą w procesie wychowawczym oraz opiece nad dzieckiem. Stają się dla niego, obok rodziców, autorytetami. Często to dziadkowie mają więcej czasu i uwagi dla dzieci niż rodzice, których pochłaniają rozmaite obowiązki dnia codziennego. Doświadczenie, wiedza i przeżycia ludzi starszych są cennym źródłem wiedzy dla młodego pokolenia. Warto, by dzieci miały jak najczęstszy i dobry kontakt z dziadkami i ludźmi starszymi.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. M. Kownacka, *Plastusiowy pamiętnik*, wyd. Siedmioróg, Warszawa 2018, s. 72-73.

Wstęp

Maria Kownacka (1894-1982), polska pisarka, tłumaczka, autorka „Dziennika Dziecięcego” redagowanego w czasie Powstania warszawskiego, sztuk scenicznych i słuchowisk radiowych dla dzieci. Współpracowała z czasopismem „Płomyk”. Jej najbardziej znane książki to książki dla dzieci, m. in.: *Plastusiowy pamiętnik*, *Kukuryku na ręczniku*, *Cztery mile za piec*, *Miała babuleńka kozła rogatego*, *Kajtkowe przygody*, *Rogaś z Doliny Roztoki*.

Cytat

„A Tosia chodzi skłopotana, nawet z nami mało rozmawia. Aż tu przyjechała do nas ze wsi babcia Tosi. Taka wesoła babcia – w okularach i w łapciach! Przywiozła babcia dużo kolorowych gałganków, wstążeczek, szmatek!

Uszyła dla Petroneli piękną suknię od niedzieli, a mnie kabatek! Jak to Tosia zobaczyła – aż z uciechy podskoczyła.

– Babciu, to może by naszej pani wyszyć coś ładnego na ten jej dzień!

– A pewno! – mówi babcia. – To każdego ucieszy!

Weź szare płótno, przytniemy serwetkę, ja ci ją ładnie obdziergam, a ty w różku wyszyjesz kolorową włóczką, co tylko będziesz chciała!

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość XXVIII > Ludzie starsi w moim życiu; ich godność i wpływ na moje życie

Jak ta nowina wpadła igle w uszko – to w pudełku od robót zaraz się zrobił ruch. Wszystkie kolorowe włóczki aż się ponapuszały z radości i z dumy!...

A my wszyscy chcieliśmy być wyszyci w różku – i guma-myszka, i ołówek, i pióro – no i ja także! Ale babcia mówi, że najładniej wyszyć kwiatki!

Więc wyszyła Tosia niezapominajki, żeby pani nigdy o nad nie zapomniała. Serwetkę owinęło się bibułę i zawiązało różową wstążeczką na kokardkę”.

Podsumowanie

Przytoczony fragment ukazuje godność i wpływ ludzi starszych na życie dziecka. Babcia Tosi, która przyjechała ze wsi jest ukazana jako osoba ciepła i dobra. Tosia lubi, gdy babcia ją odwiedza. Wówczas wspólnie spędzają czas: szyją, rozmawiają i cieszą się swoją obecnością. Widać, że obie mają ze sobą dobrą relację. W opowiadaniach o Plastusiu odnosi się wrażenie, że główna bohaterka – Tosia ma lepszą relację z babcią niż z własnymi rodzicami, którzy w tej książce są prawie nieobecni. Babcia przekazuje Tosi swoją wiedzę i doświadczenie, podpowiada rozwiązania w sytuacjach, gdy główna bohaterka ma jakiś problem lub z czymś się boryka.